

Tapatybės raiška literatūroje

Įkelkite atitinkamas citatas, kas, anot Viktorijos Daujotytės, sudaro asmens tapatybę.

Vardas kaip tapatybės pradžia:	Vieta:	Kalba ir lytiškumas:	Tautos menas:	Tautos istorija

„Itin savitą tapatybės modelį atskleidžia LDK istorija; lietuviybė ir be lietuvių kalbos galėjo egzistuoti stipriai remiama kitų dėmenų, tarp jų – ir protėvių kulto, protėvių žemės jausmo.“	„Natūralu būti kažkuo, kitaip nebūtum. Gyveni pietuose ar šiaurėje, gyveni per šimtmečius susiklosčiusioje, mažai tekintančioje geopolitinėje erdvėje ar vis dar neauštančioje Rytų Europoje.“	„Tapatybė, bent jos dalis, leidžia žmogui būti, sakyti apie save <i>aš</i> , o apie kitą – <i>tu</i> . Vaikas pradeda kalbėti, kai pradeda jausti tapatybes: tai yra <i>ta</i> , <i>aš</i> esu <i>tas</i> ar <i>ta</i> , ženklinamas ar ženklinama vardu – ženklu. Vaikas pirmiausia tapatina save su vardu (kiti žino, kas <i>aš</i> esu), o tik vėliau su <i>aš</i> , su savęs paties žinojimu.“	„Kalbi kuria nors kalba, esi vyras ar moteris. Visa tai ir dar daugybė kitų parametų lemia ar bent daro įtaką žmogaus tapatumui, prasidedančiam labai toli nuo jo, giliai, iš kur atsirūva genetinė atmintis, užsimezga (pagal K. Jungą) tapatybės archetipas.“	„Vieną svarbiausių tautinės tapatybės linijų kiekvienos tautos istorijoje nubrėžia menas. <...> menas visomis savo formomis ir pavidalais išsikristalizuoja iš tautinės savasties, iš jos mitų, tikėjimų, prietarų, istorijų, kalbos, kraštovaizdžių...“
---	--	--	---	--

Pažymėkite teiginį, kuriuo nusakoma tapatybės ir moralinių vertybių sąsaja.

- ☐ Tapatybė – tai asmens savasties | pajautimo būdas. Asmens tapatybė nusako žmogaus vientisumą, įprasmina gyvenimo kelio tikslus, padeda suvokti savo padėtį pasaulyje, todėl ji yra tokia reikšminga. (A. Giddensas)
- ☐ Prasmingesnis yra tapatybės suvokimas per pamatinių individo vertybių prizmę. Vertybės įprasmina žmogaus būtį, suteikia orientyrus kasdieni jo veiklai, apsaugo nuo asmenybės žlugdančio trumpalaikiškumo pojūčio. (A. Savicka)
- ☐ ... ne visi vaidmenys individui atrodo vienodai svarbūs – kai kuriuos jų jis supranta kaip atsitiktinius ar aplinkybių primestus, todėl neturinčius esminės įtakos save suvokti. Todėl asmens tapatybė vargiai gali būti traktuojama kaip atliekamų socialinių vaidmenų, net ir glaudžiai integruotų, visuma. (A. Savicka)
- ☐ Literatūroje tapatybė labiau sietina su individo ir visuomenės tam tikros grupės santykiu. (I. Matonytė)
- ☐ Filosofijoje svarstoma esminė asmenybės (asmens tapatybės) problematika (ar $A = A$, tai yra ar *Aš* esu *Aš*). (I. Matonytė)

